

2. Instanța de fond a constatat că la 27 decembrie 1998, ora 10:15, Porcescu I., prin înțelegere prealabilă cu alte 4 persoane, materialele în privința cărora au fost disjunctate în procedură separată, au pătruns în ap. 24, str. T. Vladimirescu 3, or. Durlești, mun. Chișinău, unde l-au atacat pe V. Cobîleanschii și, amenințându-l cu aplicarea violenței periculoase pentru viața și sănătatea lui, au sustras în mod deschis un televizor „TVT” cu costul 1300 lei, o scurtă din piele pentru bărbați cu costul 1600 lei, o plapumă cu costul 35 lei, 45 casete audio cu cost total de 225 lei, cauzând părții vătămate un prejudiciu considerabil, în sumă totală de 3160 lei.

Tot el, la 28 decembrie 1998, ora 23:30, prin înțelegere prealabilă cu alte 3 persoane, materialele în privința cărora au fost disjunctate în procedură separată, după ce acele persoane au scos din incinta grădiniței de copii nr. 186, amplasată pe str. L. Deleanu, 11/2, mun. Chișinău, în care au pătruns prin acces liber, un televizor „ALFA” cu costul 540 lei, 2 aparate de radio model „VEGA-300” cu cost total de 420 lei, 2 telefoane cu cost total 220 lei, 2 casete video cu cost total 50 lei, bani în numerar - 350 lei, bunuri materiale care aparțineau grădiniței de copii nr. 186 cu cost total de 1580 lei, 2 tuburi cu pastă de dinți „LISTER” cu cost total de 96 lei, o sticlă cu soluție pentru curățat mobilă cu costul 50 lei, săpun cu cost total de 94 lei, o sticlă cu șampon cu costul 48 lei, bunuri materiale care aparțineau părții vătămate L. Stelea, cu cost total de 288 lei, un aparat de radio „SIGMA” cu costul 25 lei, o pereche de cizme pentru bărbați cu costul 120 lei, un burghiu electric cu costul 120 lei, un audio casetofon „ELECTRONICA” cu costul 70 lei, bunuri materiale care aparțineau părții vătămate V. Jarîi cu cost total de 235 lei, împreună cu persoanele indicate a transportat bunurile sustrate în apartamentul unde domiciliu temporar, apoi o parte din aceste bunuri le-a vândut unor persoane neidentificate, iar banii primiți i-a cheltuit pentru necesități personale.

3. Procurorul a declarat apel, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 188 alin. (2) lit. b), d), f) Cod penal la 7 ani închisoare, cu executare.

Apelantul a invocat că art. 188 alin. (2) lit. b), d), f) Cod penal prevede pedeapsa de închisoare de la 6 la 15 ani.

Totodată, instanța i-a stabilit inculpatului o pedeapsă ce contravine prevederilor art. 90 alin. (1) Cod penal, deoarece acesta prevede că suspendarea condiționată a executării pedepsei poate fi aplicată doar în cazul pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 aprilie 2007, apelul a fost admis, casată sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre.

Porcescu Ian a fost condamnat în baza art. 188 alin. (2) lit. b), d), f) Cod penal la 6 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, de la reținere, cu includerea în termenul executat al pedepsei perioada aflării sub arestul preventiv din 11 august până la 29 noiembrie 2006.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a reținut că instanța de fond, numindu-i inculpatului pe art. 188 alin. (2) lit. b), d), f) Cod penal, care este o infracțiune intenționată, pedeapsa

închisorii pe un termen de 6 ani, ilegal a aplicat prevederile art. 90 Cod penal în privința lui, deoarece conform art. 90 alin. (1) Cod penal, condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei poate fi aplicată doar în cazurile numirii pedepsei cu închisoarea, pentru infracțiunile intenționate, pe un termen nu mai mare de 5 ani.

Instanța nu a ținut cont nici de faptul că organul de urmărire penală a indicat ca circumstanță agravantă săvârșirea infracțiunii în stare de ebrietate, nu a pus în discuție pe paginile sentinței faptul existenței sau inexistenței acestei circumstanțe agravante, pur și simplu a indicat că circumstanțe agravante nu sunt, cu toate că însuși inculpatul, la urmărirea penală, a indicat că înainte de săvârșirea infracțiunii, el cu alte persoane a servit băuturi alcoolice.

Mai mult, instanța nu a luat în considerare că inculpatul un timp îndelungat s-a eschivat de la organul de urmărire penală.

Astfel, instanța de fond incorect a concluzionat că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă fără izolare de societate.

5. La 16 iulie 2015, avocatul Sergiu Sandu a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea acestei decizii și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul a specificat că în tot textul deciziei instanței de apel este indicată eronat data sentinței casate - „2007” în loc de „2006”. În dispozitivul deciziei a fost făcută o rectificare a sentinței judecătorești sec. „Buiucani” care se observă cu ochiul liber și care nu a fost înlăturată potrivit normelor Codului de procedură penală, adică prin încheiere de corectare a erorilor.

În redacția actuală a Codului penal, dar și în redacția anului 2007, infracțiunea pentru care a fost condamnat inculpatul, este și a fost una gravă, iar regimul penitenciarului urmează a fi schimbat de la „închis” la „semiînchis” în conformitate cu prevederile art. 72 Cod penal - eroare admisă în dispozitiv.

Inculpatul nu a participat la examinarea apelului, deoarece nu a fost informat de către instanța de fond că are careva restricții de circulație.

Inculpatul nu a avut intenția de a comite un act tâlhăresc, adică nu a aplicat violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate și nu a amenințat cu aplicarea unei asemenea violențe.

Mai mult, partea vătămată V. Cobîleanski nu a perceput acțiunile inculpatului ca o amenințare, pe motiv că acesta nu a intrat în camera unde alte persoane îl amenințau.

Recursul urmează a fi repus în termen pe motiv că inculpatul, neavând o cultură juridică, nu a conștientizat faptul că trebuie să se prezinte în instanța de apel, fiind nevoit să plece peste hotarele R. Moldova la muncă și nu a cunoscut despre decizia instanței de apel din 18.04.2007.

Având în vedere că inculpatul recent a aflat despre condamnarea cu închisoarea și nimeni din precedentii avocați nu l-au informat despre aceasta, recursul urmează a fi repus în termen.

În drept, recursul este întemeiat pe art. 420-436 Cod de procedură penală.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului respectiv pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță.

Însă, în corespundere cu art. 3 Cod de procedură penală, în desfășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul judecării cauzei în instanța judecătorească. Conform art. 422 Cod de procedură penală, termenul de recurs este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei. Potrivit art. 231 alin. (3) Cod de procedură penală, la calcularea termenelor pe zile nu se ia în calcul ziua de la care începe să curgă termenul, nici ziua în care acesta se împlinește.

Sub acest aspect se atestă că, despre redactarea integrală a deciziei din 18.04.2007 instanța de apel a înștiințat inculpatul pe 27.04.2007 (*v.1, f.d. 440*).

Totodată, potrivit recursului declarat, avocatul Sergiu Sandu, care reprezintă interesele inculpatului conform mandatului din 15.05.2015, a făcut cunoștință cu materialele cauzei, adică și cu decizia pronunțată și atacată ulterior, la 27 mai 2015, fapt confirmat prin semnătura ultimului (*v. 1, f.d. 450, 451*).

Deci, în cazul dat, termenul de 30 zile pentru depunerea recursului ordinar urma să curgă de la 27.05.2015 și a expirat la sfârșitul zilei de 29 iunie 2015.

Însă, conform ștampilei de pe recursul ordinar, acesta a fost depus și înregistrat la Curtea Supremă de Justiție la 16 iulie 2015, adică peste termenul prevăzut de lege (*vol. 2, f.d.3, , pct. 5 din decizie*).

Alte informații cu privire la data depunerii recursului respectiv în instanța de recurs nu există nici în dosar și nici în recursul nominalizat.

Este de menționat că art. 422 Cod de procedură penală nu prevede posibilitatea repunerii recursului ordinar în termen și o altă procedură legală de a calcula termenul de recurs decât de la data pronunțării deciziei motivate, iar art. 230 alin. (2) Cod de procedură penală prescrie expres că, în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

Prin urmare, durata termenului de recurs este stabilită prin lege. Acest termen nu poate fi prelungit sau scurtat de instanța de judecată. El este absolut, are un caracter imperativ și fatal, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este declarat peste termen.

Astfel, odată ce recursul ordinar, este declarat peste termen, acesta urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (2) pct. 2), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Sergiu Sandu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 aprilie 2007, în privința inculpatului Porcescu Ian Nicolae, pe motiv că este declarat peste termen.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 02 decembrie 2015.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco